

॥ అన్నపూర్ణోపనిషత్ ॥

సర్వాపహ్నావసంసిద్ధబ్రహ్మమాత్రతయోజ్యలమ్ ।

త్రైపదం శ్రీరామతత్త్వం స్వమాత్రమితి భావయే ॥

ఓం భద్రం కర్మభిః శృంగయామ దేవాః । భద్రం పశ్యేమాక్షభిర్యజత్రాః ।

స్థిరరఙ్జిస్తుష్టవాగ్గంసస్తమాభిః । వ్యశేమ దేవహితం యదాయుః ।

స్వస్తి న ఇన్స్తో వృద్ధత్రవాః । స్వస్తి నః పూషా విశ్వవేదాః ।

స్వస్తి నస్తార్థిష్టే అరిష్టసేమిః । స్వస్తి నో బృహస్పతిర్దధాతు ॥

ఓం శాస్త్రిః శాస్త్రిః శాస్త్రిః ॥

హరిః ఓం నిదాఫూ నామ యోగీన్మ బుభుం బ్రహ్మవిదాం వరమ్ ।

ప్రణమ్య దణ్డవద్యామాపుత్రాయ స పునర్మునిః ॥ ० ॥

అత్మతత్త్వమనబూహీత్యేవం ప్రపచ్ఛ సాదరమ్ ।

కయోపాసనయా బ్రహ్మస్తుదృశం ప్రప్తవానసి ॥ १ ॥

తాం మీ బూహీ మహోవిద్యం మోక్షసామ్రజ్యదాయినీమ్ ।

నిదాఘు త్వం కృతార్థిఉసి శృంగ విద్యం సనాతనీమ్ ॥ ३ ॥

యస్య విజ్ఞానమాత్రేణ జీవన్ముక్తో భవిష్యసి ।

మూలశృంగాటమధ్యసాం బిస్తునాదకలాత్రయా ॥ ४ ॥

నిత్యానన్మ నిరాధారా విభ్యాతా విలసత్కుచా ।

విష్ణవేశి మహాలక్ష్మిః కామస్తారో నతిష్టథా ॥ ५ ॥

భగవత్యన్నపూర్ణోతి మమాభిలపితం తతః ।

అన్నం దేహి తతః స్వాపో మన్తుసారేతి విశుతా ॥ ६ ॥

సప్తవింశతి వర్ణాత్మా యోగినీగణసేవితా ॥ २ ॥

ఐ ప్రోం సౌం శ్రీం కీల్ మోన్నమో భగవత్యన్నపూర్ణో

మమాభిలపితమన్మం దేహి స్వాపో ।

ఇతి పిత్రోపదిష్టోఉస్త్రై తదాదినియమః స్థితః ।

కృతవాన్మాశ్రమాచారో మన్తుసుష్టానమన్వహమ్ ॥ ० ॥

ఏవం గతే బహుదినే ప్రదుర్సీన్నమాగ్రతః ।

అన్నపూర్ణా విశాలాక్షీ స్వయమానముభామ్యజా ॥ ८ ॥

తాం దృష్టాన్ దణ్డవద్యామో నత్య ప్రాణ్లిరాస్తః ।

అపో వత్స కృతార్థిఉసి వరం వరయ మా చిరమ్ ॥ १० ॥

ఏవముక్తో విశాలాక్ష్యా మంయోక్తం మునిపుజ్ఞవ |
 ఆత్మతత్త్వం మనసి మీ ప్రాదుర్భవతు పార్వతి || १० ||
 తత్త్వేవాస్థాతి మాముక్తావ తత్త్వేవాస్తరథీయత |
 తదా మీ మతిరుత్పన్నా జగదైవచిత్ర్యదర్శనాత్ || ११ ||
 భ్రమః పంచావిధో భాతి తదేవేహ సముచ్చేతి |
 జీవేశ్వరో భిన్నరూపావితి ప్రాధమికో భ్రమః || १२ ||
 ఆత్మనిష్ఠం కర్తృగుణం వాస్తవం వా ద్వితీయకః |
 శరీరత్రయసంయుక్తజీవః సజీ తృతీయకః || १३ ||
 జగత్పూరణరూపస్య వికారిత్వం చతుర్థకః |
 కారణాద్భున్నజగతః సత్యత్వం పంచామో భ్రమః |
 పంచాభ్రమనివృత్తిశ్చ తదా స్వరతి చేతసి || १४ ||
 చిమ్మప్రతిబిమ్మదర్శనేన భేదభ్రమో నివృత్తః |
 స్వటీకలోహితదర్శనేన పారమార్థికర్తృత్వభ్రమో నివృత్తః |
 ఘుటమంతాశదర్శనేన సజీతిభ్రమో నివృత్తః |
 రజ్జసర్పదర్శనేన కారణాద్భున్నజగతః సత్యత్వభ్రమో నివృత్తః |
 కనకరుచకదర్శనేన వికారిత్వభ్రమో నివృత్తః |
 తదాప్రభృతి మచ్ఛిత్తం బ్రహ్మకారమభూత్ప్రయమ్ |
 నిదాఘు త్వమపీఠం హి తత్త్వజ్ఞానమవాప్మహిం || १५ ||
 నిదాఘుః ప్రణతో భూత్యా బుభుం పప్రచ్ఛ సాదరమ్ |
 బూర్హిం మీ శ్రద్ధదానాయ బ్రహ్మవిద్యామనుత్తమామ్ || १६ ||
 తథేత్యాహ బుభుః పీతస్తత్త్వజ్ఞాం వదామి తే |
 మహాకర్తా మహాభోక్తా మహాత్యాగీ భవానఘు |
 స్వస్వరూపానుసన్ధానమేవం కృత్యా మథీ భవ || १७ ||
 నిత్యేదితం విమలమాచ్యమనతరూపం
     బ్రహ్మస్మి సేతరకలకలనం హి కించిత్ ||
 ఇత్యేవ భావయ నిరఙ్జనతామువేతో
     నిర్వాణమేహి సకలామలశాస్త్రవృత్తిః || १८ ||
 యదిదం దృశ్యతే కించిత్తత్తత్తన్నాస్తితి భావయ |
 యథా గస్థర్వనగరం యథా వారి మరుస్థలే || १९ ||

యత్న నో దృశ్యతే కించిద్యన్న కించిదివ స్థితమ్ |
 మనఃప్షేస్తియాతీతం తన్నయో భవ వై మునే || 20 ||
 అవినాశి చిదాకాశం సర్వత్వకమఖణ్డితమ్ |
 నీరన్తం భూరివాశేషం తదస్యుతి విభావయ || 21 ||
 యదా సంక్షీయతే చిత్తమభావాత్యస్తభావనాత్ |
 చిత్పామాస్యస్వరూపస్య సత్తాసామాస్యతా తదా || 22 ||
 నూనం ఛైత్యంశరహితా చిద్యదాత్మని లీయతే |
 అసద్రాపవదత్యచ్ఛ సత్తాసామాస్యతా తదా || 23 ||
 దృష్టిష్టిషా హి పరమా సదేహిహయోః సమా |
 ముక్తయోః సంభవత్యేవ తుర్యాతీతపదాభిధా || 24 ||
 వ్యుత్థితస్య భవత్యేషా సమాధిస్థస్య చానఘు |
 జ్ఞస్య కేవలమజ్ఞస్య న భవత్యేవ బోధజా |
 అనానస్తసమానస్తముగ్ధముగ్ధముఖద్యుతిః || 25 ||
 చిరకాలపరిక్షిణమననాదిపరిబ్రమః |
 పదమాసాద్యతే పుణ్యం ప్రజ్ఞయైవైకయా తథా || 26 ||
 ఇమం గుణసమాహరమనాత్ముత్యేన పశ్యతః |
 అస్తఃశితలయా యాసా సమాధిరితి కథ్యతే || 27 ||
 అవాసనం స్థిరం ప్రోక్తం మనోధ్వానం తదేవ చ |
 తదేవ కేవలీభానం జాన్తుతైవ చ తత్పదా || 28 ||
 తనువాసనమత్యచెం పదాయోద్యతముచ్యతే |
 అవాసగం మనోఒకర్తు)పదం తస్క్రాదవాప్యతే || 29 ||
 ఘనవాసనమేతత్తు చేతఃకర్తు)త్యభావనమ్ |
 సర్వదుఃఖప్రదం తస్క్రాద్వాసనాం తనుతాం నయేత్ | 30 ||
 చేతసా సంపరిత్యజ్ఞ సర్వభావత్తుభావనమ్ |
 సర్వమాకాశతామేతి నిత్యమన్తర్మంచిస్థితిః || 31 ||
 యథా విపణగా లోకా విహారాన్తోఒప్యసత్పమాః |
 అసంబన్ధాత్తథా జ్ఞస్య గ్రమోఽపి విపినోపమః || 32 ||
 అస్తర్మంచితయా నిత్యం సుపోత్తో బుద్ధో ప్రజన్పరన్ |
 పురం జనపదం గ్రమమరణ్యమివ పశ్యతే || 33 ||

అస్తఃశీతలతాయాం తు లబ్దాయాం శీతలం జగత్ |
 అస్తస్తపోవతపొనాం దావదాహమయం జగత్ || 34 ||
 భవత్యఖిలజన్మన్మానాం యదస్తస్తద్భింః స్థితమ్ || 35 ||
 యస్తాయత్మరతిరేవాస్తః కుర్వన్మర్మైన్మిలైః క్రియాః |
 న వళో హర్షశోకాభ్యం స సమాహిత ఉచ్యతే || 36 ||
 అత్మవత్సర్వభూతాని పరద్రవ్యాణి లోష్టవత్ |
 స్వభావాదేవ స భయాద్యః పశ్యతి స పశ్యతి || 37 ||
 అద్భ్యవ మృతిరాయాతు కల్పస్తనిచయీన వా |
 నాసా కలజుమాపోతి హొమ పజుగతం యథా || 38 ||
 కోటహం కథమిదం కిం వా కథం మరణజన్మన్ |
 విచారయాస్తరే వేత్థం మహత్తత్పులమేఘసి || 39 ||
 విచారేణ పరిజ్ఞతస్వభావస్య సతస్తవ |
 మనః స్వరూపముత్సప్య శమమేఘతి విజ్యరమ్ || 40 ||
 విజ్యరత్వం గతం చేతస్తవ సంసారవృత్తిమి |
 న నిమజ్జతి తద్భప్యన్గప్యదేష్యేవ వారణః || 41 ||
 కృపణం తు మనో బ్రహ్మన్గప్యదేష్యే నిమజ్జతి |
 కార్యే గోష్ఠదతోయేష్యే విశీర్ణో మశకో యథా || 42 ||
 యావద్యావస్మానిశీష్ట స్వయం సంతజ్యతేష్టిలమ్ |
 తావత్తావత్పరాలోకః పరమాత్మైవ శిష్యతే || 43 ||
 యావత్సర్వం న సంత్యక్తం తావదాత్మా న లభ్యతే |
 సర్వవస్తుపరిత్యాగే శీష ఆత్మేతి కథ్యతే || 44 ||
 అత్మావలోకనార్థం తు తస్మాత్పర్వం పరిత్యజేత్ |
 సర్వం సంత్యజ్య దూరేణ యచ్ఛిష్టం తన్మయో భవ || 45 ||
 సర్వం కించిదిదం దృశ్యం దృశ్యతే యజ్జగద్గతమ్ |
 చిన్నపున్నాంశమాత్రం తన్నస్యత్రించన శాశ్వతమ్ || 46 ||
 సమాహితా నిత్యత్పాత్ యథాభూతార్థదర్శనీ |
 బ్రహ్మనుమాధిశబ్దేన పరా ప్రజ్ఞాచ్యతే బుద్ధేః || 47 ||
 అక్షుబ్దా నిరహంకారా ద్వస్మేష్యననుపాతినీ |
 పోక్తా సమాధిశబ్దేన మీరోః స్థిరతరా స్థితిః || 48 ||

నిఖ్చితా విగతాభీష్టా హొయోపదేయవర్జితా ।
 బ్రహ్మసుమాధిశబ్దీన పరిపూర్ణా మనోగతిః ॥ ४० ॥
 కేవలం చిత్ప్రకాశంశకల్పితా స్థిరతాం గతా ।
 తుర్యా సా ప్రాప్యతే దృష్టిర్మాదిభీర్వదవిత్తమైః ॥ ४१ ॥
 అదూరగతసాదృశ్యా సుమష్టస్యోపలక్ష్యతే ।
 మనోహంకారవిలయే సర్వభావాస్తరస్థితా ॥ ४२ ॥
 సముదేతి పరానన్నా యా తనుః పారమేశ్వరీ ।
 మనసైవ మనశ్చిత్తాయి సా స్వయం లభ్యతే గతిః ॥ ४३ ॥
 తదను విషయవాసనావినాశః—
 స్తుదను శుభ్రః పరమః స్మృతప్రకాశః ।
 తదను చ సమతావశాత్స్వరూపీ
 పరిణమనం మహాతామచిన్యరూపమ్ ॥ ४४ ॥
 అఖిలమిదమనస్తమనస్తమాత్ముతత్త్వం
 దృఢపరిణామిని చేతని స్థితోఽన్తః ।
 బహిరుపశమితే చరాచరాత్మా
 స్వయమనుభూయత ఏవ దేవదేవః ॥ ४५ ॥
 అసక్తం నిర్మలం చిత్తం యుక్తం సంసార్యవిస్మృతమ్ ।
 సక్తం తు దీర్ఘతపసా ముక్తమష్టతిబద్ధవత్ ॥ ४६ ॥
 ఆస్తఃసంసక్తినిర్ముక్తో జీవో మధురవృత్తిమాన్ ।
 బహిః కుర్వన్నకుర్వన్యా కర్తా భోక్తా న హి క్వచిత్ ॥ ४७ ॥
 ఇతి ప్రథమోఽధాయః ॥ ० ॥

నిదాఘు ఉవాచ ॥
 సజ్గః కీదృశ ఇత్యుక్తః కశ్ బన్ధాయ దేహినామ్ ।
 కశ్ మోక్షాయ కథితః కథం త్వేష చికిత్స్యతే ॥ ० ॥
 దేహదేహివిభాగైకపరిత్యగేన భావనా ।
 దేహమాత్రే హి విశ్వాసః సజ్గో బన్ధాయ కథ్యతే ॥ १ ॥
 సర్వమాత్మైదమత్రహం కిం వాఽశ్చమి త్యజామి కిమ్ ।
 ఇత్యసజ్గస్థితిం విధి జీవన్ముక్తతనుస్థితామ్ ॥ ३ ॥

నామస్ని న చాన్యేష్ట న చాయం న చ సేతరః ।
 సోంసడ్ ఇతి సంపోక్తో బ్రహ్మిత్యేవ సర్వదా ॥ ४ ॥
 నాభినస్తతి శైవుర్వైం న కర్మస్వనుష్జతే ।
 సుసమో యః పరిత్యగీ సోంసంసక్త ఇతి స్ఫుతః ॥ ५ ॥
 సర్వకర్మఫలాదీనాం మనసైవ న కర్మణా ।
 నిషుణో యః పరిత్యగీ సోంసంసక్త ఇతి స్ఫుతః ॥ ६ ॥
 అసంకల్పీన సకలాశ్చైష్టో నానా విజ్ఞంభితాః ।
 చికిత్సితా భవస్తిహ శ్రీయః సంపాదయన్తి హి ॥ ७ ॥
 న సక్తమిహ చేష్టాసు న చిన్తాసు న వస్తుము ।
 న గమాగమచేష్టాసు న కాలకలనాసు చ ॥ ८ ॥
 కేవలం చితి విశ్రమ్య కించిష్టేత్యావలంబ్యహి ।
 సర్వత్త నీరసమిహ తిష్ఠత్యాత్మరసం మనః ॥ ९ ॥
 వ్యవహారమిదం సర్వం మా కరోతు కరోతు వా ।
 అకుర్వన్యాపి కుర్వన్యా జీవః స్వాత్మరతిక్రియః ॥ १० ॥
 అథవా తమపి త్యక్తాన్ ఛైత్యాంశం శాస్త్రచిద్ధుసః ।
 జీవస్మిష్టతి సంశాన్తో జ్ఞలన్యుణిరివాత్మని ॥ ११ ॥
 చిత్తే ఛైత్యదశాహీనే యా స్థితిః క్షీణచేతసామ్ ।
 సోచ్యతే శాస్త్రకలనా జౌగ్రత్యేవ సుమప్తతా ॥ १२ ॥
 ఏపా నిదాఘు సౌమప్తస్థితిరభ్యసయోగతః ।
 ప్రౌఢా సతీ తురీయేతి కథితా తత్త్వాకోవిదేః ॥ १३ ॥
 అస్యాం తురీయావస్థాయాం స్థితిం ప్రాప్యవినాశినీమ్ ।
 ఆనమైకాస్త్రశీలత్యాదనాన్సపదం గతః ॥ १४ ॥
 అనానస్తమహాన్సకాలాతీతస్తతోఽపి హి ।
 ముక్త ఇత్యుచ్యతే యోగి తుర్యతీతపదం గతః ॥ १५ ॥
 పరిగలితసమస్తజన్మపాశః
     సకలవిలీనతమోమయాభిమానః ।
 పరమరసమయాం పరాత్మనత్తాం
     జలగత్పైశ్చవభజ్ఞవన్మహాత్మా ॥ १६ ॥
 జడాజడదృశోర్మధ్యే యత్తత్త్వం పారమార్థకమ్ ।

అనుభూతిమయం తస్మాత్మారం బ్రహ్మతి కథ్యతే ॥ १८ ॥
 దృశ్యసంవలితో బస్తస్తనుగైకౌ ముక్కిరుచ్యతే ।
 ప్రవ్యదర్శనసంబంధీ యానుభూతిరనామయా ॥ १९ ॥
 ఆమవష్టబ్య తిష్ఠ త్వం సామప్యోం భజతే స్థితిము ।
 సైవ తుర్యత్వమాహైతి తస్యం దృష్టిం స్థిరాం కురు ॥ २० ॥
 అత్మా సూభ్రాతో న చైవాణర్వ ప్రత్యోతో న చేతరః ।
 న చేతనో న చ జడో న చైవాసన్న సన్మయః ॥ २१ ॥
 నాహం నాన్యో న చైవైకో న చానేకోఉద్యయోఽవ్యయః ।
 యదీదం దృశ్యతాం ప్రాప్తం మనః సర్వేన్నియాస్పదమ్ ॥ २२ ॥
 దృశ్యదర్శనసంబంధీ యతుఖం పారమార్థికమ్ ।
 తదతీతం పదం యస్మాత్తన్న కించిదివైవ తత్ ॥ २३ ॥
 న మొక్కో నభసః పృష్ఠీ న పాతాలే న భూతలే ।
 సర్వాశాసంక్షయే చేతఃక్షయో మోక్ష ఇతీష్యతే ॥ २४ ॥
 మోక్షో మేంస్త్రివతి చిన్తాన్తర్జుతా చేదుత్థితం మనః ।
 మననోత్థే మనస్యైష బస్థః సాంసారికో దృఢః ॥ २५ ॥
 అత్మన్యుతీతే సర్వస్మాత్తస్మర్యరూపేంధ వా తతే ।
 కో బస్థః కశ్చ వా మోక్షో నిరూలం మననం కురు ॥ २६ ॥
 అధ్యాత్మరతిరాశాస్త్రః పూర్వాపోవనమాననః ।
 ప్రాప్తానుత్తమవిశ్రాన్తిర్మ కించిదిహ వాజ్ఞతే ॥ २७ ॥
 సర్వాధిష్టానసన్నాతే నిర్వికల్పే చిదాత్మని ।
 యో జీవతి గతస్నేహః స జీవనుగై ఉచ్యతే ॥ २८ ॥
 నాపీక్షతే భవిష్యచ్చ వర్తమానే న తిష్ఠతి ।
 న సంస్కరత్యుతీతం చ సర్వమేవ కరోతి చ ॥ २९ ॥
 అనుబంధపరే జన్మావసంసర్గమనాః సదా ।
 భక్తీ భక్తసమాచరః శలే శర ఇవ స్థితః ॥ ३० ॥
 బాలో బాలేము వృద్ధేము వృద్ధో ధీరేము దైర్యవాన్ ।
 యువా యూవనవృత్తేము దుఃఖితేము సుదుఃఖధీః ॥ ३१ ॥
 ధీరధీరుదితానన్ధః పెశలః పుణ్యకీర్తనః ।
 ప్రాజ్ఞః ప్రసన్నమధురో దైన్యదపగతాశయః ॥ ३२ ॥

అభ్యాసిన పరిష్కారే ప్రాణానాం క్షయమాగతే ।
 మనః ప్రశమమాయాతి నిర్వాణమపశిష్యతే ॥ 31 ॥
 యతో వాచో నివర్తనై వికల్పకలనాన్వితాః ।
 వికల్పసంక్షయాజ్ఞన్తోః పదం తదవశిష్యతే ॥ 32 ॥
 అనాద్యన్తావభాసాత్మా పరమాత్మై గై విద్యతే ।
 ఇత్యేతన్నిశ్చయం స్ఫురం సమ్యగ్జాసం విదుర్ముధాః ॥ 33 ॥
 యథాభూతార్థదర్శత్వమేతావద్భువనత్తయే ।
 యదాత్మై గై జగత్ప్రమితి నిశ్చిత్య పూర్ణతా ॥ 34 ॥
 సర్వమాత్మై గై కొ దృష్టి భావాభావో క్వ వా స్థితో ।
 క్వ బస్థమోక్షకలనే బ్రహ్మై గై దం విజ్ఞమ్భుతే ॥ 35 ॥
 సర్వమేకం పరం వ్యేమ కో మోక్షః కస్య బస్థతా ।
 బ్రహ్మైదం బృంహితాకారం బృహద్బుహదవస్థితమ్ ॥ 36 ॥
 దూరాదస్తమితద్విత్వం భవాత్మై గై త్వమాత్మైనా ।
 సమ్యగోకితే రూపే కాష్ఠపాషాణవాససామ్ ॥ 37 ॥
 మనాగపి న భేదోఽస్తి క్వాసి సంకల్పనోన్ముఖః ।
 ఆదావస్తే చ సంశాస్తస్వరూపమవినాశి యత్ ॥ 38 ॥
 వస్తూనామాత్మైనశ్శైతత్తున్నయో భవ సర్వదా ।
 దైవతాదైవతసముద్భేదైర్జామరణవిభ్రమైః ॥ 39 ॥
 స్ఫురత్యాత్మైభిరాత్మై గై చిత్తైరభీవ వీచిభిః ।
 ఆపత్కరజ్ఞపరశుం పరాయా నిర్వ్యతేః పదమ్ ॥ 40 ॥
 శుద్ధమాత్మైనమాలిగ్గ్య నిత్యమవ్సఫ్యయా ధియా ।
 యః స్థితస్తం క ఆత్మైహ భోగో బాధయితుం క్షమః ॥ 41 ॥
 కృతస్ఫూరవిచారస్య మనోభోగాదయోఽరయః ।
 మనాగపి న భీస్తున్న కైలం మన్మానిలా ఇవ ॥ 42 ॥
 నానాత్యమస్తి కలనాసు న వస్తుతోఽస్తర్మానావిధాసు సరసీవ జలాదివాస్యత్ ।
 ఇత్యేకనిశ్చయమయః పురుషో విముక్త ఇత్యేచ్యతే సమవలోకితసమ్యగర్థః ॥ 43 ॥
 ఇతి దీపీతీయోఽధ్యాయః ॥ 1 ॥

విదేహముక్తిః కిం రూపం తద్వాన్జై వా మహామునిః ।

కం యోగం సమపస్థాయ ప్రాప్తవాన్పరమం పదమ్ || १ ||
సుమీరోర్యసుధాపీలే మాణ్ణవ్యే నామ షై మునిః ।
కొణ్ణెన్యాత్తత్త్వమాస్థాయ జీవన్మక్తో భవత్యసౌ || २ ||
జీవన్మక్తిదశం ప్రాప్య కదాచిద్యువిత్తమః ।
సర్వేన్నియాణి సంహర్తుం మనశ్క్రీ మహామునిః || ३ ||
బద్ధపద్మాసనస్తిష్టన్మర్థోన్నీలితలోచనః ।
బాహ్యానాభ్యాస్తరాంశైవ స్ఫుర్మాన్పరిహరఖ్యామః || ४ ||
తతః స్వమననః షైర్యం మనసా విగతైనసా ।
అహో ను చభ్యాలమిదం ప్రత్యాహృతమపి స్ఫురుమ్ || ५ ||
పటూధ్యాటముపాయాతి ఘుటూచ్ఛకటముత్పుటమ్ ।
చిత్తమర్థేమ చరతి పాదవీప్యేవ మర్పుటః || ६ ||
పభ్యా ద్వారాణి మనసా చక్కరాదీన్యమూస్యలమ్ ।
బుధ్యేన్నియాభిధానాని తాస్యేవాలోకయామ్యహమ్ || ७ ||
హాస్తేన్నియగణా యమాయం త్యజతాకులతాం శషైః ।
చిదాత్మా భగవాన్పర్వస్తాక్షిత్యేన స్థితోఽస్మృయహమ్ || ८ ||
తేనాత్మనా బహుజ్ఞేన నిరాజ్ఞాతాశ్చక్కరాదయః ।
పరినిర్వామి జాన్తోఽస్మై దిష్టోఽస్మై విగతజ్యరః || ९ ||
స్వాత్మస్యేవావతిష్ఠేఽహం తుర్యరూపవదేఽనిశమ్ ।
అస్తరేవ శశామాస్య క్రమేణ ప్రాణస్తతిః || १० ||
జ్ఞాలాజాలపరిస్పన్మో దగ్ధిధన ఇవానలః ।
తదితోఽస్తం గత ఇవ హ్యస్తం గత ఇవోదితః || ११ ||
సమః సమరసాభాసస్తిష్టోమి స్వచ్ఛతాం గతః ।
ప్రబుద్ధోఽపి సుమప్తిష్ఠః సుమప్తిష్ఠః ప్రబుద్ధవాన్ || १२ ||
తుర్యమాలమ్య కాయాస్తస్తిష్టోమి శ్తమ్యితస్థితిః ।
సబాహ్యాభ్యాస్తరాన్యావామ్యాలామ్యానక్కతరానపి || १३ ||
త్రైలోక్యసంభవాంస్త్యక్త్వ సంకలైకవినిర్మితాన్ ||
సహ ప్రణవపర్యస్తదీర్ఘనిస్వనతన్తనా || १४ ||
జహోవిన్నియతన్యాత్రజాలం ఖగ ఇవానలః ।
తతోఽజ్ఞసంవిదం స్వచ్ఛం ప్రతిభాసముపాగతామ్ || १५ ||

సద్గోజాతశిశుజ్ఞనం ప్రౌఢువాన్ములిపుజ్ఞవః ।
 జవో చిత్తం ఛైత్యదశం స్పృస్తశక్తిమివానిలః ॥ १८ ॥
 చిత్స్మాస్యమథాసాద్య సత్తామాత్రాత్మకం తతః ।
 సుమప్తపదమాలమృయ తస్మా గిరిరివాచలః ॥ १९ ॥
 సుమప్తప్షేర్యమాసాద్య తుర్యరూపముపాయయో ।
 నిరాననోటపి సానస్థః సచ్చాసచ్చ బభూవ సః ॥ २० ॥
 తతస్త సంబభూవాసో యద్గిరామష్టగోచరః ।
 యచ్ఛాస్యవాదినాం శూస్యం బ్రహ్మ బ్రహ్మవిదాం చ యత్ ॥ २१ ॥
 విజ్ఞానమాత్రం విజ్ఞానవిదాం యదమలాత్మకమ్ ।
 పురుషః సాంఖ్యదృష్టినామీష్టరో యోగవాదినామ్ ॥ २२ ॥
 శివః కైవాగమస్థానాం కాలః కాలైకవాదినామ్ ।
 యత్సర్వశాస్త్రసిద్ధాస్తం యత్సర్వహృదయానుగమ్ ॥ २३ ॥
 యత్సర్వం సర్వగం వస్తు యత్తత్త్వం తదసో స్థితః ।
 యదనుక్తమనిష్టం దీపకం తేజసామపి ॥ २४ ॥
 స్ప్రానుభూత్యైకమానం చ యత్తత్త్వం తదసో స్థితః ।
 యదేకం చాప్యనేకం చ సాజ్ఞనం చ నిరజ్ఞనమ్ ।
 యత్సర్వం చాప్యసర్వం చ యత్తత్త్వం తదసు స్థితః ॥ २५ ॥
 అజమమరమనాద్యమాద్యమీకం పదమమలం సకలం చ నిష్పలం చ ।
 స్థితి ఇతి స తదా సభఃస్వరూపాదపివిమలస్థితిరీష్యరః క్షణేన ॥ २६ ॥
 ఇతి తృతీయాంధ్రాయః ॥ ३ ॥

జీవన్ముక్తస్య కిం లక్ష్మీ ప్రోకాశగమనాదికమ్ ।
 తథా చేస్తునిశారూల తత్త్వ షైవ వ్రలత్కుతే ॥ १ ॥
 అనాత్మివిదముక్తోటపి నభోవిహరణాదికమ్ ।
 ద్రవ్యమన్తక్రియాకాలశక్తాయప్రోత్యేవ స ద్విజః ॥ २ ॥
 నాత్మజ్ఞషైవ విషయ ఆత్మజ్ఞ ప్రోత్యేవ స ద్విజః ॥ ३ ॥
 అత్మనాత్మని సంత్పోత్స్తో నావిద్యమనథావతి ॥ ४ ॥
 యే యే భావః స్థితా లోక తానవిద్యమయాన్విదుః ।
 త్యక్తావిద్యో మహాయోగి కథం తేమ నిమజ్జతి ॥ ५ ॥

యస్తు మూర్ఖోఽల్పబుద్ధిర్వా సిద్ధిజాలాని వాభ్యాతి ।
 సిద్ధిసాధమైర్యోగైస్తాని సాధయతి క్రమాత్ || ४ ||
 ప్రవ్యమస్తకీయాకాలయుక్తయః సాధుసిద్ధిదాః ।
 పరమాత్మపదప్రాప్తో నోపకుర్యాన్తి కాశ్చన || ५ ||
 యస్యేచ్చా విద్యతే కాచితా సిద్ధిం సాధయత్యహో ।
 నిరిచ్ఛో పరిపూర్ణస్య నేచ్చా సంభవతి క్వచిత్ || ६ ||
 సర్వేచ్చాజాలసంజ్ఞానావాత్మలాభో భవేన్మునే ।
 స కథం సిద్ధిజాలాని నూనం వాభ్యాస్త్యచిత్తకః || ७ ||
 అపి శీతరుచావరేగ్ సుతీక్ష్ణోఽపీస్తుమణ్ణలే ।
 అప్యథః ప్రసరత్యగ్నౌ జీవన్ముక్తో న విస్మయా || ८ ||
 అధిష్టానే పరే తత్త్వే కల్పితా రజ్జసర్పవత్ ||
 కల్పితాశ్చర్యజాలేమ నాభ్యదేతి కుతూహలమ్ || १० ||
 యే హి విజ్ఞాతవిజ్ఞేయా వీతరాగా మహాధియః ।
 విచ్ఛిన్నగ్రస్తయః సర్వే తే స్వతన్మాస్తనో స్థితః || ११ ||
 సుఖదుఃఖదశాధీరం సామ్యాన్న ప్రోద్ధరన్తి యమ్ ।
 నిశ్చాసా ఇవ కైలేస్తుం చిత్తం తస్య మృతం విదుః || १२ ||
 ఆపత్కార్పుజ్యముత్సాహో మదో మాస్యం మహాత్పవః ।
 యం నయన్తి న వైరూప్యం తస్య నష్టం మనో విదుః || १३ ||
 ద్వివిధచిత్తనాశోఽస్తి సరూపోఽరూప ఏవ చ ।
 జీవన్ముక్తో సరూపః స్వాదరూపో దేహముక్తిగః || १४ ||
 చిత్తసత్తేహ దుఃఖాయ చిత్తనాశః సుఖాయ చ ।
 చిత్తసత్తం క్షయం నీత్యా చిత్తం నాశముపానయేత్ || १५ ||
 మనస్తాం మూడతాం విద్ధి యదా నశ్యతి సానఘు ।
 చిత్తనాశాభిధానం హి తత్ప్యరూపమితీరితమ్ || १६ ||
 మైత్ర్యదిభిర్గుణర్యక్తం భవత్యత్తమవాసనమ్ ।
 భూయో జన్మవినిర్మక్తం జీవన్ముక్తస్య తన్నమః || १७ ||
 సరూపోఽసో మనోనాశో జీవన్ముక్తస్య విద్యతే ।
 నిదాఘూఽరూపనాశస్తు వర్తతే దేహముక్తికి || १८ ||
 విదేహముక్త ఏవాసా విద్యతే నిష్పలాత్మకః ।

సమగ్రుగ్యగుణాధారమపి సత్యం ప్రలీయతే ॥ १८ ॥
 విదేహముక్తో విమలే పదే పరమపావనే ।
 విదేహముక్తివిషయే తస్మినుత్త్వవ్యక్తయాత్మకే ॥ १९ ॥
 చిత్తనాశే విరూపాఖ్యే న కించిదిహ విద్యతే ।
 న గుణా నాగుణాస్తత్తు న శ్రీరూపీర్ష లోకతా ॥ २० ॥
 న చోదయో నాస్తమయో న హర్షమర్షసంవిదః ।
 న తేజో న తమః కించిన్న సన్ధ్యదినరాత్రయః ।
 న సత్తాపి న చాసత్తా న చ మధ్యం హి తత్పదమ్ ॥ २१ ॥
 యే హి పారం గతా బుద్ధేః సంసారాడమృగ్య చ ।
 తేషాం తదాస్పదం స్పారం పవనానామివామృగ్యమ్ ॥ २२ ॥
 సంశాస్తదుఃఖమజడాత్మకమేకసుప్తమానస్థమస్థమవేతరజస్తమో యత్తీ ।
 ఆకాశకోశతనవోఽతనవో మహాస్తస్మిన్నదే గలితచిత్తలవా భవన్తి ॥ २३ ॥
 హో నిదాఘు మహాప్రాజ్ఞ నిర్వాసనమనా భవ ।
 బలాచ్చేతః సమాధాయ నిర్వికల్పమనా భవ ॥ २४ ॥
 యజ్జగద్భాసకం భాసం నిత్యం భాతి స్వతః స్ఫురత్తీ ।
 స ఏవ జగతః సాక్షీ సర్వాత్మా విమలాకృతిః ॥ २५ ॥
 ప్రతిష్టా సర్వభూతానాం ప్రజ్ఞానఘనలక్షణః ।
 తద్విద్యావిషయం బ్రహ్మ సత్యజ్ఞానముభాద్వనమ్ ॥ २६ ॥
 ఏకం బ్రహ్మమస్మితి కృతకృత్యే భవేన్నునిః ॥ २७ ॥
 సర్వాధిష్టానమద్వన్యం పరం బ్రహ్మ సనాతనమ్ ।
 సచ్చిదానస్తరూపం తదవాజ్ఞనసగోచరమ్ ॥ २८ ॥
 న తత్త చన్మార్గవపుః ప్రకాశతే
 న వాన్తి వాతః సకలాశ్చ దేవతాః ।
 స ఏవ దేవః కృతభావభూతః
 స్వయం విశుద్ధో విరజః ప్రకాశతే ॥ ३० ॥
 థిద్యతే హృదయగ్రన్థశ్చిద్యస్తే సర్వసంశయాః ।
 క్షీయస్తే చాస్య కర్మణి తస్మిన్నప్యే పరావరే ॥ ३१ ॥
 ద్వే సుపర్ణో శరీరిఽస్మిష్టేశాఖ్యో సహా స్థితో ।
 తయోర్జీవః ఘలం భుజీప్త కర్మణో న మహేశ్వరః ॥ ३२ ॥

కేవలం సాక్షిరూపేణ వినా భోగో మహిశ్యరః ।
ప్రకాశతే స్వయం భేదః కల్పితో మాయయా తయోః ।
చిచ్ఛిదాకారతో భిన్నా న భిన్నా చిత్తవ్యపోనితః ॥ 33 ॥
తర్వతశ్చ ప్రమాణాచ్చ చిదేకత్వవ్యవస్థితేః ।
చిదేకత్వపరిజ్ఞానే న శోచతి న ముహ్యతి ॥ 34 ॥
అధిష్టానం సమస్తస్య జగతః సత్యచిద్ధునమ్ ।
అహమస్తుతి నిశ్చిత్య వీతశోకో భవేన్నునిః ॥ 35 ॥
స్వశరీరే స్వయంజ్యోతిస్వరూపం సర్వసాక్షిణమ్ ।
క్షీణదోషాః ప్రపశ్యన్ని నేతరే మాయయావృతాః ॥ 36 ॥
తమేవ ధీరో విజాయ ప్రజ్ఞం కుర్మీత బ్రహ్మణాః ।
నామధాయాదృహపూఢ్చబ్దాన్వాచో విగ్లాపనం హి తత్ ॥ 37 ॥
బాలేషైవ హి తిష్ఠసేన్నిర్వద్య బ్రహ్మాపేదనమ్ ।
బ్రహ్మవిద్యాం చ బాల్యం చ నిర్విద్య మునిరాత్మవాన్ ॥ 38 ॥
అష్టర్లిసనసమారమ్భః శుభాశుభమహాజ్ఞరమ్ ।
సంసృతివ్రతతేర్పిజం శరీరం విద్ధి భౌతికమ్ ॥ 39 ॥
భావాభావదశాకోశం దుఃఖరత్నసముద్గకమ్ ।
బీజమస్య శరీరస్య చిత్తమాశావశాముగమ్ ॥ 40 ॥
ద్వే బీజే చిత్తవృక్షస్య వృత్తివ్రతతీధారిణాః ।
ఏకం ప్రాణపరిస్వన్నో ద్వీతీయో దృఢభావనా ॥ 41 ॥
యదా ప్రస్ఫన్స్తే ప్రాణో నాణీసంస్వర్షనోద్యతః ।
తదా సంవేదనమయం చిత్తమాశు ప్రజాయతే ॥ 42 ॥
సా హి సర్వగతా సంవిత్యాణస్సేన బొద్యతే ।
సంవిత్సంరోధనం శ్రీయః ప్రాణాదిస్సున్ననం వరమ్ ॥ 43 ॥
యోగినశిత్తశాస్త్యర్థం కుర్మాన్ని ప్రాణరోధనమ్ ।
ప్రాణాయామైస్తథా ధ్యానైః ప్రయోగైర్యక్తికల్పితైః ॥ 44 ॥
చిత్తపశ్చాన్నిఫలదం పరమం విద్ధి కారణమ్ ।
సుఖదం సంవిదః స్వాస్థ్యం ప్రాణసంరోధనం విదుః ॥ 45 ॥
దృఢభావనయా త్యక్తపూర్వాపరవిచారణమ్ ।
యదాదానం పదార్థస్య వాసనా సా ప్రకీర్తితా ॥ 46 ॥

యదా న భావ్యతే కించిద్దెయోపాదేయరూపి యత్ |
 స్థియతే సకలం త్యక్తాన్ తదా చిత్తం న జాయతే || ४८ ||
 అవాసనత్వాత్పతతం యదా న మనుతే మనః |
 అమనస్తా తదోదేతి పరమోపశమప్రదా || ४९ ||
 యదా న భావ్యతే భావః కృచిజ్ఞగతి వస్తుని |
 తదా హృదమ్మరే శూన్యే కథం చిత్తం ప్రజాయతే || ५० ||
 యదభావనమాసాయ యదభావస్య భావనమ్ |
 యద్యథా వస్తుదర్శిత్వం తదచిత్తత్వముచ్యతే || ५१ ||
 సర్వమన్మః పరిత్యజ్య శీతలాశయవర్తి యత్ |
 వృత్తిస్థమపి తచ్చిత్తమసద్యాపముదాహృతమ్ || ५२ ||
 బృష్టబీజోపమా యేషాం పునర్జననవర్జితా |
 వాసనారసనాహీనా జీవమ్మక్తా హి తే స్నుతాః || ५३ ||
 సత్యరూపపరిప్రాప్తచిత్తాస్తే జ్ఞానపొరగాః |
 అచిత్తా ఇతి కథ్యస్తే దేహస్తే వ్యోమరూపిణాః || ५४ ||
 సంవేద్యసంపరిత్యాగాత్మాణస్పస్తనవాసనే |
 సమూలం నశ్యతః క్షిప్తం మూలచ్ఛీదాదివ ద్యుమః || ५५ ||
 పూర్వదృష్టమదృష్టం వా యదస్యాః ప్రతిభాసతే |
 సంవిదప్రత్యుయశ్శైన మార్జనీయం విజానతా || ५६ ||
 తదమార్జనమాత్రం హి మహాసంసారతాం గతమ్ |
 తత్ప్రమార్జనమాత్రం తు మోక్ష ఇత్యభిధీయతే || ५७ ||
 అజడో గలితానస్సప్త్యక్తసంవేదనో భవ || ५८ ||
 సంవిద్యస్తదశాలమ్మః సా యస్యహ న విద్యతే |
 సోఽసంవిదజడః ప్రోక్తః కుర్వన్నార్యశతాస్యపి || ५९ ||
 సంవేద్యైన హృదాకాశి మనాగపి న లిప్యతే |
 యస్యసావజడా సంవిజ్ఞపన్ముక్తః స కథ్యతే || ६० ||
 యదా న భావ్యతే కించిన్నిర్వాసనతయాత్మని |
 బాలమూకాదివిజాసనమివ చ స్థియతే స్థిరమ్ || ६१ ||
 తదా జాడ్యవినిర్మక్తమసంవేదనమాత్తమ్ |
 ఆశ్రితం భవతి ప్రాజ్ఞో యస్యాధ్యయా న లిప్యతే || ६२ ||

సమన్తా వాసనాప్రయ్కాన్ నిర్వికల్పసమాధితః ।
 తన్మయత్వదనాద్యన్తే తదప్యస్తర్యలీయతే ॥ ८७ ॥
 తిష్ఠనచున్నా) శఖ్మిపున్నపి తల్లిపవర్జితః ।
 అజడో గలితాన్నస్త్యక్తసంవేదనః సుభీ ॥ ८३ ॥
 ఏతాం దృష్టిమవష్టభ్య కష్టచేష్టయుతోఽపి సన్ ।
 తరేద్యభామ్యధేః పారమపారగుణసాగరః ॥ ८४ ॥
 విశేషం సంపరిత్యజ్ఞ సన్మాత్రం యదలేపకమ్ ।
 ఎకరూపం మహారూపం సత్తాయాస్తత్వదం విదుః ॥ ८५ ॥
 కాలసత్తా కలాసత్తా వస్తుసత్తేయమిత్యపి ।
 విభాగకలనాం త్యక్తాన్ సన్మాత్రేకపరో భవ ॥ ८६ ॥
 సత్తాసామాన్యమేషైకం భావయస్త్రేవలం విభుః ।
 పరిపూర్ణః పరాన్ని తిష్ఠపూరితదిగ్వరః ॥ ८७ ॥
 సత్తాసామాన్యపర్యస్తే యత్తత్ప్రలనయాజ్ఞితమ్ ।
 పదమాద్యమనాద్యస్తం తస్య బీజం న విద్యతే ॥ ८८ ॥
 తత్త సంలీయతే సంవిన్మిర్వికల్పం చ తిష్ఠతి ।
 భూయో న వర్తతే దుఃఖే తత్త లభ్యపదః పుమాన్ ॥ ८९ ॥
 తద్ధేతుః సర్వభూతానాం తస్య హీతుర్న విద్యతే ।
 స సారః సర్వసారాణాం తస్మాత్సారో న విద్యతే ॥ ९० ॥
 తస్మింశ్చిద్దర్శణే స్ఫారే సమన్తా వస్తుదృష్టయః ।
 ఇమాస్తాః ప్రతిబిమ్మన్తి సరసీవ తటదుమాః ॥ ९१ ॥
 తదమలమరజం తదాత్మృతత్త్వం
 తదవగతాపుపశాస్తిమేతి చేతః ।
 అవగతవిగ్రహికతత్స్వరూపో
 భవభయమక్తపదోనెసి సమ్మగేవ ॥ ९२ ॥
 ఏతేషాం దుఃఖబీజానాం ప్రోక్తం యద్యన్మయాత్తరమ్ ।
 తస్య తస్య ప్రయాగీణ శిష్మం తత్ప్రప్యతే పదమ్ ॥ ९३ ॥
 సత్తాసామాన్యంటిస్థే దూగిత్యేవ పదే యది ।
 పౌరుషేణ ప్రయత్నిన బలాత్మంత్యజ్ఞ వాసనామ్ ॥ ९४ ॥
 స్థితిం బధ్మాసి తత్త్వజ్ఞ క్షణమప్యక్షయాత్మికామ్ ।

క్షణీఁస్మైనేవ తండు పదమాసాదయస్యలమ్ || २४ ||
 సత్తాసామాన్యరూపే వా కరోషి స్థితిమాదరాత్ ||
 తత్క్రించిదధికేసేహ యత్పైనాపైఁ తత్పదమ్ || २५ ||
 సంవిత్తత్వే కృతధ్యానో నిదాఘు యది తిష్ఠసి |
 తద్యత్పైనాధికేవోచైరాసాదయసి తత్పదమ్ || २६ ||
 వాసనాసంపరిత్యాగే యది యత్పుం కరోషి భోః |
 యావద్విలీనం న మనో న తావద్వాసనాక్షయః || २७ ||
 న క్షీణా వాసనా యావచ్ఛిత్తం తావన్న శామ్యతి |
 యావన్న తత్త్వవిజ్ఞానం తావచ్ఛిత్తశమః కుతః || २८ ||
 యావన్న చిత్తోపశమో న తావత్తత్త్వవేదనమ్ |
 యావన్న వాసనానాశస్తావత్తత్యాగమః కుతః |
 యావన్న తత్త్వసంప్రాప్తిర్న తావద్వాసనక్షయః || २९ ||
 తత్త్వజ్ఞానం మనోనాశో వాసనాక్షయ ఏవ చ |
 మిథః కారణతాం గత్యా దుఃసాధాని స్థితాన్యతః || ३० ||
 భోగేచ్ఛాం దూరతస్త్వక్త్వ త్రయమేతత్పమాచర || ३१ ||
 వాసనాక్షయవిజ్ఞానమనోనాశా మహామతే |
 సమకాలం చిరాభ్యస్తా భవన్తి ఘలదా మతాః || ३२ ||
 త్రిభీరేభిః సమబ్యష్టైర్వ)దయగ్రస్థయో దృఢాః |
 నిఃశేషమేవ త్రప్యస్తి బిసచ్చేదాయ్మణా ఇవ || ३३ ||
 వాసనాసంపరిత్యాగసమం ప్రాణనిరోధనమ్ |
 విదుస్తత్త్వవిదస్తస్మాత్తదయేవం సమాహరేత్ || ३४ ||
 వాసనాసంపరిత్యాగాచ్ఛిత్తం గచ్ఛత్యచిత్తతామ్ |
 ప్రాణస్మన్ననిరోధాచ్చ యథేచ్ఛసి తథా కురు || ३५ ||
 ప్రాణాయామదృఢాధ్యష్టైర్యక్త్వ చ గురుదత్తయా |
 ఆసనాశనయోగేన ప్రాణస్మన్ నిరుధ్యతే || ३६ ||
 నిఃసగ్గవ్యవహరత్యాధ్యవభావనవర్జనాత్ ||
 శరీరనాశదర్శత్యాత్మాద్వాసనా న ప్రవర్తతే || ३७ ||
 యః ప్రాణవవనస్మన్సిత్తస్మసః స ఏవ హీ |
 ప్రాణస్మన్జయే యత్పుః కర్తవ్యే ధీమతోచుకైః || ३८ ||

న శక్యతే మనో జీతుం వినా యుక్తిమనిస్తామ్ |
 శుద్ధం సంవిదమాశ్రిత్యవీతరాగః స్థిరో భవ || ८० ||
 సంవేద్యవర్జితమనుత్తమమాద్యమేకం
 సంవిదత్పదం వికలనం కలయన్నహిత్వం |
 హృద్యేవ తిష్ఠ కలనారహితః క్రియాం తు
 కుర్వన్నకర్తుపదమేత్య శమాదితశీః || ८१ ||
 మనాగపి విచారేణ చేతసః స్వస్య నిగ్రహః |
 పురుషేణ కృతో యేన తేనాప్తం జన్మనః ఫలమ్ || ८२ ||
 ఇతి చతుర్థుఢాయః || ४ ||

గచ్ఛతస్తిష్టతో వాపి జాగ్రతః స్వపతోఽపి వా |
 న విచారపరం చేతో యస్యాసో మృత ఉచ్యతే || १ ||
 సమ్యగొజ్ఞానసమాలోకః పుమా ఖేయసమః స్వయమ్ |
 న బిబేతి న చాదత్తే పైవశ్యం న చ దీనతామ్ || २ ||
 అపవిత్రమపథ్యం చ విషసంసర్గదూషితమ్ |
 భుక్తం జరయతి జ్ఞానీ క్లిన్సం నష్టం చ మృష్టపత్తే || ३ ||
 సజ్ఞత్యాగం విదురోత్సుం సజ్ఞత్యాగాదజన్మతా |
 సజ్ఞం త్యజ త్యం భావానాం జీవన్ముత్తో భవానఘు || ४ ||
 భావాభావే పదార్థానాం హర్షమర్షపికారదా |
 మలినా వాసనా యైపా సాంసజ్ఞ ఇతి కట్యతే || ५ ||
 జీవన్ముత్త శరీరాణామపునర్జన్మకారిణీ |
 ముక్త హర్షపిషాదాభ్యం శుద్ధ భవతి వాసనా || ६ ||
 దుఃఖిర్న గ్ంనిమాయాసి హృది హృషసి నో సుఖోః |
 ఆశాపైవశ్యముత్సుజ్య నిదాఘూఽసజ్ఞతాం వ్రజ || ७ ||
 దిక్కులాద్యనపచ్చిన్నమద్యపోభయకోటికమ్ |
 చిన్నాత్మమక్తయం శాస్త్రమేకం బ్రహ్మస్నేహితరత్తే || ८ ||
 ఇతి మత్యహమిత్యస్తర్ముక్తముక్తవపుః పుమాన్ |
 ఏకరూపః పుశాన్తాత్మా మానీ స్వాత్మసుభో భవ || ९ ||
 నాస్తి చిత్తం న చావిద్యా న మనో న చ జీవకః |

బ్రహ్మ గ్రహకమనాద్యస్తమభ్యవత్పువిజ్ఞమ్భతే ॥ १० ॥
 దేవీ యావదహంభావో దృశ్యేంస్మిన్యావదాత్మతూ ।
 యావస్మైమిదమిత్యాస్థా తావచ్చిత్తాదివిభ్రమః ॥ ११ ॥
 అస్తర్ముఖతయా సర్వం చిద్వహ్సౌ త్రిజగత్తుణమ్ ।
 జహ్నమేంతర్ముఖమ్ మునే చిత్తాదివిభ్రమః ॥ १२ ॥
 చిదాత్మస్మి నిరంశోంస్మి పరాపరవివర్జితః ।
 రూపం స్మరన్నిజం స్మారం మా స్మృత్యా సంమిత్తో భవ ॥ १३ ॥
 అధ్యాత్మశాస్త్రమస్త్రీణ త్పుష్టావిషపిషాచికా ।
 క్షీరుతే భావితేనాస్తః శరదా మిహికా యథా ॥ १४ ॥
 పరిజ్ఞాయ పరిత్యాగో వాసానానం య ఉత్తమః ।
 సత్కాసామాన్యరూపత్వాత్తతై ప్రవల్యపదం విదుః ॥ १५ ॥
 యన్నాస్తి వాసనా లీనా తత్సమప్తం న సిద్ధయే ।
 నిర్మిజా వాసనా యత్త తత్తుర్యం సిద్ధిదం స్మృతమ్ ॥ १६ ॥
 వాసనాయాస్తథా వహ్నిర్మాణవ్యాధిద్విషామపి ।
 స్నేహవైరవిషాణ చ శీఖః స్వల్పోంపి బాధతే ॥ १७ ॥
 నిర్గువాసనాబీజః సత్కాసామాన్యరూపవాన్ ।
 సదేహో వా విదేహో వా న భూయో దుఃఖభాగ్యవేత్ ॥ १८ ॥
 ఏతావదేవావిద్యాత్యం నేదం బ్రహ్మతై నిశ్చయః ।
 ఏష ఏవ క్షయస్తస్యా బ్రహ్మదమితి నిశ్చయః ॥ १९ ॥
 బ్రహ్మచిద్రూప్మా భువనం బ్రహ్మచిద్రూప్మా భూతపరమ్పరా ।
 బ్రహ్మపూం బ్రహ్మచిచ్ఛత్తుర్పుపూమి చిన్మిత్తబాస్థవః ॥ २० ॥
 బ్రహ్మప్రమా సర్వమిత్యేవ భావితే బ్రహ్మప్రమాన్ ।
 సర్వత్రావస్థితం శాస్తం చిద్రూప్మాత్యేనుభూయతే ॥ २१ ॥
 అసంస్కృతాధ్యగాలోక మనస్యస్వత్త సంస్థతే ।
 యా ప్రతీతిరనాగసకా తచ్చిద్రూప్మిస్మి సర్వగమ్ ॥ २२ ॥
 ప్రతాస్తసర్వసంకల్పం విగతాభిలకొతుకమ్ ।
 విగతాశీషసంరంభం చిదాత్మానం సమాత్మయ ॥ २३ ॥
 ఏవం పూర్వాధియో ధీరాః సమా నీరాగచేతసః ।
 న నస్త్ని న నిస్త్ని జీవితం మరణం తథా ॥ २४ ॥

ప్రణోచయమనిశం బ్రహ్మస్ఫున్ధశక్తిః సదాగతిః ।
 సబాహ్యోభ్యస్తరే దేహప్రాణోచసావ్యాధ్యగః స్థితః ॥ २५ ॥
 అపానోచప్యనిశం బ్రహ్మస్ఫున్ధశక్తిః సదాగతిః ।
 సబాహ్యోభ్యస్తరే దేహౌ అపానోచయమవాక్షితః ॥ २६ ॥
 జాగ్రతః స్వపత్తశైవ ప్రణాయమొచయముత్తమః ।
 ప్రవర్తతే హృభిజ్ఞస్య తం తాపచ్ఛేయనే శృఙు ॥ २७ ॥
 ద్వాదశాజ్గలపర్యస్తం బాహ్యమాక్రమతం తతః ।
 ప్రాణాజ్గనామా సంస్పర్శో యః స పూరక ఉచ్యతే ॥ २८ ॥
 అపానశ్చస్తమా దేహమాప్యాయయతి సువ్రత ।
 ప్రాణః సూర్యోచగ్నిరథ వా పచత్యనత్తిదం వపుః ॥ २९ ॥
 ప్రాణక్షయసమీపస్థమపానోదయకోటిగమ్ ।
 అపానప్రాణయోర్వైక్యం చిదాత్మానం సమాశ్రయ ॥ ३० ॥
 అపానోచస్తంగతో యత్త ప్రాణో నాభ్యదితః క్షణమ్ ।
 కలాకలజ్ఞరహితం తచ్చిత్తత్త్వం సమాశ్రయ ॥ ३१ ॥
 నాపానోచస్తంగతో యత్త ప్రాణశ్చస్తముపాగతః ।
 నాసాగ్రగమనావర్తం తచ్చిత్తత్త్వముపాశ్రయ ॥ ३२ ॥
 ఆభాసమాత్రమేవేదం న సనాసజ్జగత్తయమ్ ।
 ఇత్యోన్యకలనాత్యాగం సమ్యగాజునం విదుర్ముధాః ॥ ३३ ॥
 ఆభాసమాత్రకం బ్రహ్మంచీత్తదర్శకలజ్ఞితమ్ ।
 తతస్తదపి సంత్యజ్ఞో నిరాభాసో భవోత్తము ॥ ३४ ॥
 భయప్రదమకల్యాణం దైర్యసర్వస్యహితమ్ ।
 మనఃపిశాచముత్సార్య యోచసి సోచసి స్థిరో భవ ॥ ३५ ॥
 చిద్వ్యోమేవ కిలాస్తిహ పరాపరవివర్ధితమ్ ।
 సర్వత్రసంభవచైవత్యం యత్కుల్పాస్తేచవశిష్టతే ॥ ३६ ॥
 వాశ్చాక్షణే తు యా తుష్టిస్తత్త వాశ్చైవ కారణమ్ ।
 తుష్టిస్తవతుష్టిపర్యస్తా తస్మాద్వాశ్చం పరిత్యజ ॥ ३७ ॥
 అశా యాతు నిరాశాత్మమభావం యాతు భావనా ।
 అమనస్త్వం మనో యాతు తపాసడ్చేన జీవతః ॥ ३८ ॥
 వాసనారహితైరస్తరిత్యిమైరాహారనిప్రియా ।

న వికారమవాష్ణోషి ఖవతోప్రభశత్తీరపి ॥ ३६ ॥
 చిత్తోన్నేషపనిమీషాభ్యం సంసారపులయోదయో ।
 వాసనాప్రాణసంరోధమనున్నేషం మనః కురు ॥ ४० ॥
 ప్రాణోన్నేషపనిమీషాభ్యం సంసృతేః పులయోదయో ।
 తమభ్యసప్తయాగాభ్యమున్నేషరహితం కురు ॥ ४१ ॥
 మార్ఘోన్నేషపనిమీషాభ్యం కర్మణాం పులయోదయో ।
 తద్విలీనం కురు బలాద్యరుజాస్తార్థసంగమైః ॥ ४२ ॥
 అసంవిత్పున్నమాత్రేణ యూతి చిత్తమచిత్తతామ్ ।
 ప్రాణానాం వా నిరోధేన తదేవ పరమం పదమ్ ॥ ४३ ॥
 దృశ్యదర్శనసంబన్ధి యత్పుఖం పారమార్థికమ్ ।
 తదన్నైకాస్తసంవిత్యై బ్రహ్మదృష్ట్యైవలోకయ ॥ ४४ ॥
 యత్త నాభ్యాదితం చిత్తం తదైవ సుఖమకృత్రిమమ్ ।
 క్షయాతికయనిర్ముక్తం నోదేతి న చ శామ్యతి ॥ ४५ ॥
 యస్య చిత్తం న చిత్తాభ్యం చిత్తం చిత్తత్త్వమేవ హి ।
 తదేవ తుర్యావసాధయం తుర్యాతీతం భవత్యతః ॥ ४६ ॥
 సంస్కర్షసర్వసంకల్పః సమః శాస్త్రమనా మునిః ।
 సంన్యాసయోగయుక్తాత్మా జ్ఞానవాన్నీక్షివాస్పవ ॥ ४७ ॥
 సర్వసంకల్పసంశాస్తుం ప్రశాస్తపునవాసనమ్ ।
 న కించిద్భావనాకారం యత్తద్భుప్రా పరం విదుః ॥ ४८ ॥
 సమ్యగ్ నావరోధేన నిత్యమేకసమాధినా ।
 సాంఖ్య ఏవావబుద్ధా యే తే సాంఖ్యా యోగినః పరే ॥ ४९ ॥
 ప్రాణాద్యనిలసంశాస్తో యుక్తా యే పదమాగతాః ।
 అనామయమనాద్యస్తం తే స్తుతా యోగయోగినః ॥ ५० ॥
 ఉపాదేయం తు సర్వేషాం శాతం పదమకృత్రిమమ్ ।
 ఏకారాభ్యసనం ప్రాణరోధశీతః పరిక్షయః ॥ ५१ ॥
 ఏకస్మిన్నేవ సంసెద్ధి సంసెధ్యత్తి పరస్పరమ్ ।
 అవినాభావినీ నిత్యం జన్మానాం ప్రాణాచేతసీ ॥ ५२ ॥
 ఆధారాధేయవట్టైతే ఏకభావే వినశ్యతః ।
 కురుతః స్వవినాశిన కార్యం మొక్కాభ్యముత్తమమ్ ॥ ५३ ॥

సర్వమేతద్భియా త్యక్తా యది తిష్ఠసి నిశ్చలః ।
 తదాహంకారవిలయే త్యమేవ పరమం పదమ్ || १४ ||
 మహానిదేకైహస్తి మహాసత్తేతి యోచ్యతే ।
 నిష్టలంకా సమా శుద్ధా నిరహంకారరూపిణీ || १५ ||
 సక్కద్విభాతా విమలా నిత్యేదయవతీ సమా ।
 సా బ్రహ్మ పరమాత్మేతి నామభిః పరిగీయతే || १६ ||
 సైవాహమితి నిశ్చిత్య నిదాపు కృతకృత్యవాన్ ।
 న భూతం న భవిష్యచ్చ చిన్తయామి కదాచన || १७ ||
 దృష్టమాలమ్యు తిష్ఠమి వర్తమానామిహస్తునా ।
 ఇదమద్య మయా లభ్యమిదం ప్రాప్స్యమి సుస్థరమ్ || १८ ||
 న స్తామి న చ నిన్నమి ఆత్మనోఽన్యస్సహి క్యచిత్ ।
 న తుష్యమి శుభప్రాప్తో న ఖిద్యమ్యశుభాగమే || १९ ||
 ప్రశాస్తచాపలం నీతశోకమస్తసమీహితమ్ ।
 మనో మమ మునే శాస్తుం తేన జీవామ్యానామయః || २० ||
 అయం బన్ధః పరశ్చయం మమాయమయమస్యకః ।
 ఇతి బ్రహ్మస్స జానామి సంస్కర్యం న దదామ్యహమ్ || २१ ||
 వాసనామాత్రసంత్యాగాజ్ఞరామరణవర్జితమ్ ।
 సవాసనం మనో జ్ఞానం జ్ఞేయం నిర్వాసనం మనః || २२ ||
 చిత్తే త్యక్తే లయం యాతి దైవతమేతచ్చ సర్వతః ।
 శిష్యతే పరమం శాస్తుమేకమగచ్ఛమనామయమ్ || २३ ||
 అనస్తమజమవ్యక్తమజరం శాస్తుమచ్యతమ్ ।
 అద్వితీయమనాద్యస్తం యదాద్యముపలమ్యనమ్ || २४ ||
 ఏకమాద్యస్తరహితం చిన్నాత్రమమలం తతమ్ ।
 ఖాదప్యతితరాం సూక్ష్మం తద్వప్యస్మినై న సంశయః || २५ ||
 దిక్కాలాద్యనపచ్చిన్నం స్వచ్ఛం నిత్యేదితం తతమ్ ।
 సర్వార్థమయమేకార్థం చిన్నాత్రమమలం భవ || २६ ||
 సర్వమేకమిదం శాస్తుమాదిమధ్యస్తవర్జితమ్ ।
 భావాభావమజం సర్వమితి మత్యా సుఖీ భవ || २७ ||
 న బద్ధోఽస్మి న ముక్తోఽస్మి బ్రహ్మాశ్మాస్మి నిరామయమ్ ।

దైవతభావవిముక్తోచస్మి సచ్చిదానందులక్షణః ।
 ఏవం భావయ యత్పీన జీవన్ముక్తో భవిష్యసి ॥ १५ ॥
 వదార్థవృస్మీ దేహదిధియా సంత్యజ్ఞ దూరతః ।
 ఆశీతలాస్తఃకరణో నిత్యమాత్మపరో భవ ॥ १६ ॥
 ఇదం రమ్యమిదం నేతి బీజం తే దుఃఖసంతతేః ।
 తస్మిన్నామ్యగ్నినా దగ్ధే దుఃఖస్యావసరః కుతః ॥ १७ ॥
 శాస్త్రసజ్జనసంపర్చై ప్రజ్ఞామాదౌ వివర్ధయేత్ ॥ १८ ॥
 బుతం సత్యం పరం బ్రహ్మ సర్వసంసారభేషజమ్ ।
 అత్యర్థమమలం నిత్యమాదిమధ్యాస్తవర్జితమ్ ॥ १९ ॥
 తథా సూటమనాకాశమసంస్పృశ్యమచాక్షమ్ ।
 న రసం న చ గన్ధాభ్యమప్రమేయమనూపమ్ ॥ २० ॥
 ఆత్మానం సచ్చిదానందమనస్తం బ్రహ్మ సువుత ।
 అహమస్తుత్యబీధ్యాయేధ్యయాతీతం విముక్తయే ॥ २१ ॥
 సమాధిః సంవిదుత్పత్తిః పరజీవైకతం ప్రతి ।
 నిత్యః సర్వగతో హృత్యా కూటనో దోషవర్జితః ॥ २२ ॥
 ఏకః సన్మిద్యతే భూత్యా మాయయా న స్ఫురూపతః ।
 తస్మాదదైవత ఏవాస్తి న ప్రపంచో న సంసృతిః ॥ २३ ॥
 యథాకాశో ఘుటూకాశో మహాకాశ ఇతీరితః ।
 తథా భూతీర్ణ్యధా ప్రోక్తో హృత్యా జీవేశ్వరాత్మనా ॥ २४ ॥
 యదా మనసి చైతన్యం భాతి సర్వత్తగం సదా ।
 యోగినోచచవ్యవధానేన తదా సంపద్యతే స్వయమ్ ॥ २५ ॥
 యదా సర్వాణి భూతాని స్వాత్మానీవ హి పశ్యతి ।
 సర్వభూతీము చాత్మానం బ్రహ్మ సంపద్యతే సదా ॥ २६ ॥
 యదా సర్వాణి భూతాని సమాధినో న పశ్యతి ।
 ఏకీభూతః పరేణాసా తదా భవతి కేవలః ॥ २७ ॥
 శాస్త్రసజ్జనసంపర్చైరాగ్యభ్యసరూపిణీ ।
 ప్రథమా భూమికైపోక్తా ముముక్షుత్యప్రదాయినీ ॥ २८ ॥
 విచారణా ద్వీతీయా స్యాత్ముతీయా సాజ్గభావనా ।
 విలాపినీ చతుర్థి స్యాద్వాసనా విలయాత్మికా ॥ २९ ॥

శుద్ధసంవిన్మానస్తరూపా భవతి పఞ్చమీ |
 అర్థసుష్టప్రబుద్ధాభో జీవస్తుక్తోఽత్త తిష్ఠతి || ८३ ||
 అసంవేదనరూపా చ పష్టి భవతి భూమికా |
 ఆనమైకఘునాకారా సుమష్టసదృశీ స్థితిః || ८४ ||
 తుర్యావనోపశాస్తా సా ముక్తిరేవ హీ కేవలా |
 సమతా స్వచ్ఛతా సౌమ్యా సప్తమీ భూమికా భవేత్ || ८५ ||
 తుర్యాతీతా తు యావస్థా పరా నిర్వాణరూపిణిః |
 సప్తమీ సా పరా ప్రౌఢా విషయా సైవ జీవతామ్ || ८६ ||
 పూర్వావస్థాత్రయం తత్త జాగ్రదిత్యేవ సంస్థితమ్ |
 చతుర్థి స్వప్న ఇత్యుక్తా స్వప్నాభం యత్త వై జగత్ || ८७ ||
 ఆనమైకఘునాకారా సుమప్తాభ్యా తు పఞ్చమీ |
 అసంవేదనరూపా తు పష్టి తుర్యావదాభిధా || ८८ ||
 తుర్యాతీతపదావస్థా సప్తమీ భూమికోత్తమా |
 మనోవచోభిరగ్రహ్యో స్వప్రకాశసదాత్మికా || ८९ ||
 అస్తః ప్రత్యాహృతివశాచైన్యత్యం చేన్న విభావితమ్ |
 ముక్త ఏవ న సన్మిహో మహాసమతయా తయా || ९० ||
 న మ్యియే న చ జీవామి నాహం సన్నాప్యసన్మయః |
 అహం న కించిచ్చిదితి మత్యా ధీరో న శోచతి || ९१ ||
 అలేపకోఽహమజరో నీరాగః శాస్త్రవాసనః |
 నిరంశోఽస్మై చిదాకాశమితి మత్యా న శోచతి || ९२ ||
 అహంమత్యా విరహితః శుద్ధో బుద్ధోఽజరోఽమరః |
 శాస్త్రః శమసమాభాన ఇతి మత్యా న శోచతి || ९३ ||
 తృణాగ్రేష్యమృగే భానొ సరనాగామరేషు చ |
 యత్తిష్టతి తదేవాహామితి మత్యా న శోచతి || ९४ ||
 భావనాం సర్వభావేభ్యః సముత్సుజ్యే సముత్థితః |
 అపశిష్టం పరం బ్రహ్మ కేవలోఽస్మైతి భావయ || ९५ ||
 వావామతీతవిషయా విషయశాదశోజ్యితః |
 పరానస్తరసాక్షుబ్ధో రమతే స్వాత్మనాత్మని || ९६ ||
 సర్వకర్మపరిత్యాగీ నిత్యతృప్తో నిరాశ్రయః |

న పుణ్యేన న పౌషేన సేతరేణ చ లిప్యతే ॥ ८८ ॥
 స్ఫుటికః ప్రతిబిమ్మీన యథా నాయాతి రజ్జునమ్ ।
 తజ్జఞః కర్మపతీనాస్తస్తథా నాయాతి రజ్జునమ్ ॥ ८९ ॥
 విహరజ్జునతావున్నే దేవకీర్తన పూజన్మైః ।
 భైదాహలో న జానాతి ప్రతిబిమ్మగత్తెరివ ॥ ९० ॥
 నిసోష్టో నిర్వికారశ్చ పూజ్యపూజావివర్జితః ।
 సంయుక్తశ్చ వియుక్తశ్చ సర్వాచారనయక్రమైః ॥ १०० ॥
 తనుం త్యజతు వా తీర్థ శ్వపచస్య గృహేంథ వా ।
 జ్ఞానసంపత్తిసమయే ముక్తోఽసో విగతాశయః ॥ १०१ ॥
 సంకల్పత్వం హి బస్థస్య కారణం తత్పరిత్యజ ।
 మోళ్లో భవేదసంకల్పత్తుదభ్యాసం ధియా కురు ॥ १०२ ॥
 సావధానో భవ త్వం చ గ్రహ్యగ్రహకసంగమే ।
 అజస్తమేవ సంకల్పదశాః పరిహరజ్జునైః ॥ १०३ ॥
 మా భవ గ్రహ్యభావాత్మా గ్రహకాత్మా చ మా భవ ।
 భావనామఖిలాం త్యక్తాయ యచ్ఛిష్టం తన్నయో భవ ॥ १०४ ॥
 కించిచ్ఛేర్వోచతే తుబ్యం తద్వద్ధోఽసి భవస్థితో ।
 న కించిద్దోచతే చేత్తే తన్ముక్తోఽసి భవస్థితో ॥ १०५ ॥
 అస్మైత్పుదార్థనిచయాద్యావతాన్ధవరజజ్ఞమాత్ ।
 తృణాదేర్ధహపర్యన్తాన్మా కించిత్తత్త రోచతామ్ ॥ १०६ ॥
 అహంభావానహంభావో త్యక్తాయ సదసతీ తథా ।
 యదసక్తం సమం స్వచ్ఛం స్థితం తత్తుర్యముచ్యతే ॥ १०७ ॥
 యా స్వచ్ఛ సమతా శాస్త్ర జీవస్తుక్తవ్యవస్థితిః ।
 సాక్షవస్తా వ్యవహారాతో సా తుర్య కలనోచ్యతే ॥ १०८ ॥
 మైతజ్జుగ్రన్న చ స్వప్నః సంకల్పనామసంభవాత్ ।
 సుమప్తభావో నాటవ్యేతదభావాజ్జడతాస్థితిః ॥ १०९ ॥
 శాస్త్రసమ్యక్కబుద్ధానాం యథాస్థితమిదం జగత్ ।
 విలీనం తుర్యమిత్యాహారబుద్ధానాం స్థితం స్థిరమ్ ॥ ११० ॥
 అహంకారకలాత్మాగీ సమతాయః సముద్గమే ।
 విశరారో కృతే చిత్తే తుర్యవస్తోపతిష్ఠతే ॥ १११ ॥

సిద్ధాన్తేఉధ్యాత్మితూస్తోణాం సర్వపచ్ఛావ ఏవ హి ।
 నావిద్యాస్తీహ నో మాయా శాస్త్రం బ్రహ్మాదమక్లమమ్ || १०७ ||
 శాస్త్ర ఏవ చిదాకాశే స్వచ్ఛే శమసమాత్మని ।
 సమగ్రశక్తిఖచితే బ్రహ్మేతి కలితాభిధే || १०८ ||
 సర్వమీవ పరిత్యజ్య మహామౌని భవానము ।
 నిర్వాణవాన్నిర్మననః క్షీణచిత్తః ప్రశాస్తథీః || १०९ ||
 ఆత్మశ్యేవాస్య జాన్తాత్మా మూకాస్థబధిరోపమః ।
 నిత్యమస్తర్ముఖః స్వచ్ఛః స్వాత్మనాస్తః ప్రపూర్ణథీః || ११० ||
 జాగ్రత్యేవ సుమఫ్తస్థః కురు కర్మాణి వై ద్వ్యజి ।
 అస్తః సర్వపరిత్యాగీ బహిః కురు యథాగతమ్ || १११ ||
 చిత్తసత్తా పరం దుఃఖం చిత్తత్యాగః పరం సుఖమ్ ।
 అతశ్చిత్తం చిదాకాశే నయ క్షయమవేదనాత్ || ११२ ||
 దృష్టాయ రమ్యమరమ్యం వా స్థియం పాషాణవత్సదా ।
 ఎతావతాత్మయత్తీన జితా భవతి సంసృతిః || ११३ ||
 వేదాస్తే పరమం గుహ్యం పురాకల్పప్రచోదితమ్ ।
 నాప్రశాస్తాయ దాతవ్యం న చాశిష్యాయ వై పునః || ११४ ||
 అన్నపూర్ణాపనిషదం యోఽధీతే గుర్వముగ్రహత్ ||
 స జీవమృక్తతాం ప్రౌష్ట బ్రహ్మైవ భవతి స్వయమ్ || ११५ ||
 ఇత్యవనిషత్ || ఇతి పథ్మమోఽధ్యాయః || ४ ||
 ఓం భద్రం కర్ణీభిః శ్కంబయామ దేవాః || భద్రం పశ్యేమాక్షబిర్యజత్రాః ||
 స్థిరైరడ్జైస్తుష్టవాగ్గంసస్తమాభిః || వ్యశేమ దేవహితం యదాయుః ||
 స్వప్తి న ఇన్హై వృద్ధత్తవాః || స్వప్తి నః పూషా విశ్వవేదాః ||
 స్వప్తి నస్తారోషై అరిష్టసేమిః || స్వప్తి నో బృహస్పతిర్దధాతు ||
 ఓం శాస్త్రిః శాస్త్రిః శాస్త్రిః ||
 ఇత్యన్నపూర్ణాపనిషత్సమాప్తా ||

For corrections
 Mail to urbhaskar@yahoo.com